

Kirkon nimeksi tuli LOGOS

Sirkka-Liisa ja Pekka Huhtisen lähettikirje 5/ 28.11.2017

Tahanissa ilo ylimmillään

Uskonpuhdistuksen sunnuntaina 29.10. saimme olla viikimässä uutta kirkkoa ja toimirakennusta käyttöön. Hanke on pääosin rahoitettu Sley'n lähetystyölle osoitetulla valtakunnallisella kirkkokolehilla. Oli upeaa saada olla mukana juhlassa yhdessä 250 burmalaisen kanssa. Voit kuvitella, mikä ilo ja riemu tärähtäville kristityille. Juhla jatkui kahdella koulutusseminaarilla, jotka toteutettiin samanaikaisesti kahdessa eri kerroksessa, osallistujia yli 50. Perinnerumpu toimi "urkuina" yhdessä sähköisen "kiiboodin" kanssa. Saimme pitää juhlavieraana ja yhtenä luennoitsijana Sley'n toiminnanjohtajaa Tom Säilää, joka vieraili ensi kertaa Myanmarissa. Suunnitelmassa on pitää seuraavat opetusseminaarit 2018 helmikuun alussa ja maaliskuussa. Tahan sijaitsee yli 20 tunnin automatkan päässä Yangonista. Lentäen matka kestää 2,5 tuntia.

Paras vuodenaika alkanut

Suomessa marraskuuta "vietäville" on kontrastista todeta, että täällä on juuri alkanut suomalaisittain paras aika vuodesta. Sadekausi on päättynyt. Päivälämpötilat ovat laskeutuneet lähelle 30 astetta ja alitukseikin on luvassa. Aamu alkaa valjeta kuuden maissa. Tänä vuonna Myanmarissa vältyttiin monsuunisateiden suurtulvilta ja sykloonimyrskyjen mittavilta vahingoilta.

Arjen kohtaamisia

Aasialaisessa kulttuurissa hymyillään paljon. Tämä on piristävä piirre. Alkaa itseäänkin hymyilyttämään. Kävelylenkillä lähilammen ympäri kohtaamme pieniä porukoita pikku purtavien ja juotavien äärellä. Helposti saamme kutsun istahtaa mukaan eikä ole ongelmaa ottaa yhteinen kuvapotretti. Tai mitä sanot siihen, kun yksi hypähti kohdallamme alas auton lavalta kiikuttaakseen oman sateenvarjonsa meille sateessa seisoville. Kaiken huipuksi hän kastui varsin pahoin juostessaan takaisin auton lavalle. Kerran pelokkainan yritimme löytää autojen välistä rakosen voidaksemme ylittää kadun. Epävarmuutemme huomattuaan nuori neitokainen opasti meidät vanavedessä kadun yli, mutta palasi itse takaisin toiselle puolelle.

Onko tuo käärme?

Palasimme illalla kotiin ja olimme hapuilemassa avaimia lukuisiin lukkoihin kerrostalomme ylätasanteella. Siinä toiseksi viimeisen lukitun portin edessä kiilsi jotain mustaa ja mutkikasta. Päätelimme otuksen käärmeeksi. Tosin pian huomasimme, ettei se "enä" liikkunut. Emme pimeässä vaivautuneet tutkimaan otusta sen paremmin. Aamulla palatessamme asiaan, osoittautui "käärme" mustaksi kookkaaksi nippusiteeksi, joka oli pudonnut antenniasentajalta maahan. Lievenykseksi todettakoon, että vierailtuamme hiljattain eläintarhassa, vastaan luikerteli monenkirjava käärme, joka ei kuulunut tarhan varsinaiseen eläinkuntaan, vaan oli villi ja vapaa. Kuvan kaverit ovat söpöjä ja turkki pehmeä, mutta osasivat myös karjahdella.

MILT:ssä opiskelumotivaatio jatkunut hyvänä

Ensimmäisen lukukauden tentit menivät kaikilta läpi. Vastaaminen englanniksi tenttikysymyksiin tuottaa edelleen vaikeuksia, mutta kehitystä on tapahtunut.

Lukuvuosien välissä on käytännön harjoittelujakso. Haasteena ja rukousaiheena on löytää seurakunnista nuoria opiskelemaan Yangoniin. Syrjäisissä kylissä asuville muutto 5 miljoonan asukkaan suurkaupunkiin on valtava ja pelottavakin. Tämä on ymmärrettävää, mutta toisaalta koulutus on olennainen väline parempaan tulevaisuuteen niin kansana kuin yksilönäkin. Varsinkin sotilasjuntan aikana kansan koulutusta laiminlyötiin vakavasti, mikä näkyy suurena puutteena. Instituuttimme toimii alkuun raamattukoulun tyyppisesti, mutta instituuttia kehitellään vähitellen akateemiseen suuntaan. MILT järjestää myös alueellisia koulutuksia kirkon työntekijöille ja muille vastuunkantajills.

Juhlat kalenterista kaduille

Vähän väliä ilmestyy katukuvaan värikkäitä ja äänekkäitä viritelmiä milloin autojen ja milloin polkypyörien kyytiin

aseteltuina. Taustalla on buddhalainen vuosikierto kalenteriin merkittyine juhlapäivineen. Yksi läpäisevä piirre näyttää olevan äänen voimakkuus, Siinä ei säästellä sen enempää omia kuin toistenkaan tärykalvoja. Pienkuorma-auton lava saattaa olla kokonaan täynnä jättikovaäänisiä, joiden päällä ihmiset yrittävät pysytellä kyydissä mukana. Ja koska juhla-aikataulu on kellonajallisesti venyvä, tarkoittaa juhla-aika lyhyitä yöunia myös ”sivusta seuraaville”. Tämä ei ole balanssissa sen kanssa, että krisittyjen pitäisi anoa lupa pienimuotoiseenkin kotikokoontumiseen. Silloinkin voi joku valittaa viranomaisille vaikkapa ikkunoista kantautuvista lauluista, että tämä häiritsee. Uskonnonvapaus on rajattua ja valikoitua uskonnonvapautta. Valitettavasti näin on yllättävää kyllä myös Suomessa, jossa kasteelle uskaltaneet entiset muslimit joutuvat usein suku- ja ystäväpiiriinsä painostamiksi.

Yllätys Swedagonin tempelialueella

Yangonin tunnetuin turistikohde on Swedagonin valtava buddhalainen tempelialue, jonka sanotaan olevan maailman toiseksi suurin. Suurin löytyy naapurimaasta Thaimaasta. Sley:n toiminnanjohtaja Tom Säilä vietiin katsomaan Swedagoniin, miten Therava-Buddhalaisuus ilmenee ihmisten elämässä. Alueella on tuhansittain Buddhan patsaita. Katsellessamme ihmisten uskonnollisia suoritusriittejä patsaiden edessä, seuraamme liittyi tuntematon kolmekymppinen mies, joka puhui poikkeuksellisen sujuvaa englantia. Hän osoittautui erittäin hyvin buddhalaisuutta tunteväksi selvittäen meille alueen monia mielenkiintoisia yksityiskohtia. Pian hän huomasi, ettemme innostuneet tekemään seremoniallisia menoja ja selitykseksi kerroimme olevamme kristittyjä. Tästä juttu sai aivan uusia käännteitä. Hän kertoi äitinsä olleen aktiivi kristitty. Äidin kuoltua pojan ollessa 11-vuotias isä oli pannut hänet buddhalaiseen luostariin, jossa hän oli luonnollisesti paneutunut perusteellisesti buddhalaisuuteen. Keskustelumme edetessä kävi ilmi, että nuori mies oli itsekin kristitty. Äiti oli pitänyt huolen siitä, että poika oli kastettu. Eikä kyse ollut muodollisesta kirkon jäsenyydestä, vaan hän kertoi lukeneensa 3 kertaa läpi Raamatun, mikä tuli myös todistetuksi keskustelun kuluessa hänen Raamatun tuntemuksellaan. Jutustelumme eteni siihen malliin, että hän pyysi, että muistaisimme häntä rukouksin. Pitemmittä puheita ehdotimme välitöntä rukoushetkeä ”tässä ja nyt”, mikä tuntui hyvin sopivan. Niinpä meitä oli kolme hiljentyneenä rukoukseen keskellä maailman toiseksi suurinta buddhalaista tempelialuetta, aivan sen ytimessä jättimäisen kultaisen pagodan juurella – Jeesuksen nimeen. Elämä on yllättävää ja mielenkiintoista. Ei ollut vaikea todeta, että tässä oli Jumalan johdatus. Ymmärsimme senkin, miksi meidän tuli istua tunti kaatosateessa telttakatoksen suojissa keskellä tempelialuetta ennen kuin saatoimme sateen lakattua aloittaa tutustumiskierroksen alueella.

Sirkka-Liisan päiväretki

Tein päiväretken Kanna-nimiseen kylään, sekä pieneen Zohmun kirkkoon. Matka 80 km Tahanista taittui hyväkuntoista ”Intia-Myanmar ystävyystietä”, joka on pääreitti Yangonista Intiaan. Maastoautoa ohjasi kirkon

presidentti Martin. Reitti halkoi kaunistaa viljavaa laaksoa. Molemmien puolien kohosivat vuorimaisemat. Ohitimme kylän toisensa jälkeen ruoho- tai puuseinäisine asuntoineen, viljelypalstoineen. Vastään asteli välillä koko tien leveydeltä lehmä-, härkä- ja puhvelilaumoja. Pienin paimentaja oli 5-vuotias poika. Tie ylitti monia jokia. Suurin osa siltarakennelmista on ”alkuperäisiä”. Rekat ja bussit ylittelivät kapeita, ajan kuluttamia siltoja yksi kerrallaan tärinän ja kolinan saattelemina. Yleisin kulkuväline oli moottoripyörä tai mopo. Matkan varrella ylitin Kravun kääntöpiirin, eli maapallon pohjoisimman paikan, jossa aurinko voi paistaa kohtisuoraan kesäpäivänseisauksen aikana. Kannan kylässä lapsuuden kodissaan meitä odotteli Lohtajan evankeliumijuhlilla vieraillut Mary äitinsä ja isänsä kanssa. Naapurit ja sukulaiset poikkesivat tervehtimään sekä ulkomaista vierasta että Marya, jonka edellisestä vierailusta kotikyläänsä oli kulunut 5 vuotta. Lounas valmistettiin keittiössä avotulella. Sain paikallisen heimon herkkuruokaa, possun lihaa, läskiä ja sisäelimiä. Se sopi minulle hyvin ja nautin antimia antamuksella riisin ja puutarhassa viljeltyjen vihannesten kera. Liha oli ostettu torilta, vaikka piha-aitauksessa olikin musta emakko ja 8 suloista pikkuporsasta.

Zohmun kirkkorakennus on korjattu Sley'n avustuksella. Keskellä arkipäivää pieni kirkko täyttyi seurakuntalaisista. Toin terveiset Suomen kristityiltä. Korostin puheessani, kuinka saamme uskossa Jumalan Poikaan, Jeesukseen, olla yhtä perhettä, vaikka asumme kaukana toisistamme ja puhumme eri kieltä. Tilaisuuden jälkeen kaikki halusivat ottaa valokuvan vieraan kanssa. Yksi nainen sanoi, että otetaan kuva yhdessä, koska me olemme samaa perhettä.

Päivä oli antoisa. Maisemia en voinut lakata ihailemasta. Sain kulkea heimoalueella, jolla aikoinaan ovat vaikuttaneet laajat herätykset. Suurin osa asukkaista on edelleen kristittyjä. Luterilaisuus on vierasta, mutta Maryn välityksellä Kannan kylässäkin nyt tiedetään, että 500 vuotta sitten Martti Luther suoritti uskonpuhdistuksen.

Kuvassa Zohmun seurakunnan pastori ja rouva

Esirukous- ja kiitosaiheitamme:

- MILT, sen nykyiset ja tulevat opiskelijat, joita paraikaa rekrytoidaan
- Oikeudenmukainen ratkaisu Rakhinen alueen tilanteeseen
- Luterilaisen kirkkomme vahvistuminen
- Terveystemme, joka joutuu täällä monin tavoin koetukselle
- Kiitos työmahdollisuuksista vaikeuksienkin keskellä
- Kiitos kahdeksannen lapsenlapsemme syntymästä

Kiitos, kun olet mukana tukijana niin esirukouksin kuin lahjoituksin.

Rakkaat ystävät. Te elätte juuri nyt niitä kiitoslaulussa sanottuja ”syksyn synkän hetkiä”. Kristus tuli valoksi pimeyteen, niin synnin pimentämiin sydämiimme kuin ulkoiseen luonnolliseen pimeyteen. Pyytäkäämme saada olla tämän totuuden valon vaikutuksessa ja johdatuksessa.

T. Sirkka-Liisa ja Pekka

”Ihmispelko panee paulan, mutta Herraan luottavainen on turvattu.” (Snl 29:25)

Sähköposti: etunimi.sukunimi@sley.fi

<https://www.taivaallinenlahja.fi/sirkka-liisa-ja-pekka-huhtinen>

<https://www.sley.fi/valemunkkeja-ja-tosikristittyja> blogi

Sley'n keräyslupa RA/2017/100

HUOM! Viimeisellä sivulla on joulukirjeemme

Hyvää Jumalan siunaamaa adven ja joulun aikaa!

Meillä on teille ilouutinen, joka on tarkoitettu kaikille. Paimenten kuulema viesti Betlehemin kedolla oli ainutlaatuinen. Tosin he ensin säikähtivät heitä ympäröivän valon kirkkautta, ”*Herran kirkkautta*”. Mutta viestintuoja rauhoitti yön pimeydessä työskenteleviä miehiä: ”*Älkää pelätkö*”. ”*Tänään Daavidin kaupungissa teille on syntynyt Vapahtaja, Kristus Herra.*” Enkeli lähetti heidät etsimään tuota Herraa: ”*Kun näette juottokaukalon, jossa makaa kapaloituna vauva, olette löytäneet Herran*”. Kuullun viestin painoarvoa lisäsi pian enkelien seuraan ilmestynyt kokonainen taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa: ”***Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!***”

Pyhätunturi, Suomi

Saavuttuaan Jeesus-lapsen luo paimenet kertoivat läsnä oleville, mitä enkeli oli lapsesta sanonut. Ja kaikki ihmettelivät. Tämä seimessä nukkuva, itkevä, maitoa imevä lapsiko olisi odotettu Messias, Kristus, Herra. Mutta Maria ja Joosef tiesivät enemmän. Nyt tiedämme meikin, koska meillä on Raamattu, jossa kerrotaan Jeesuksesta maailman Vapahtajasta. Ristillä ansaittu anteeksiantamus suo meille kaikille uuden mahdollisuuden. Se on se hyvä uutinen, joka tuo ilon ja rauhan ja vie meidät kerran ikuiseen iloon taivaassa.

Sanoma Jeesuksen syntymästä, elämästä ja kuolemasta sekä ylösnousemuksesta on tarkoitettu maailman kaikille ihmisille. Se on tarkoitettu sinullekin, rakas kirjeemme lukija. Tätä ilouutisia olemme olleet jakamassa Myanmarissa maaliskuusta lähtien. Luterilaisen instituutimme (raamattukoulun) opiskelijat ovat nuoria tyttöjä, yhtä lukuunottamatta kirkkomme orpokodin kasvatteja. He kuuntelevat opetusta hyvin tarkasti ja ovat alkaneet myös keskustella ja kysellä. Paimenet kertoivat seimen äärellä sen, mitä olivat kuulleet kedolla. Olemme saaneet nähdä kristittyjen tässä maassa kertovan myös eteenpäin sen, mitä ovat saaneet oppia Jeesuksesta. Rukoilemme, että oppilaamme löytävät paikkansa tässä viestiketjussa toimien tulevaisuudessa oman maansa lähetystyöntekijöinä.

Me odotamme kristikunnan suurta juhlaa, joulua, yhdessä myanmarilaisen seurakunnan kanssa. Yangonin jouluaika sisältää tilaisuuksia kirkolla, orpokodilla, lähiseurakunnassa sekä ”toivon keskuksessa” (HEC). Damadi-orkokodin asukkaat viettävät aaton ja joulupäivän välisen yön kirkolla. Se on heille odotettu riemullinen tapa viettää joulua. Seurakuntalaisilla on myös tapana käydä laulamassa joululauluja toisten seurakuntalaisten kodeissa. Meidän joulunviettoamme ilahduttaa lisäksi esikoisemme Mari-Kaisan, Tuomaan, Esterin ja Olivian vierailu. Saamme nauttia yhdessä joulun riemua seurakunnassamme sekä orpokodilla. Lisäksi on avautunut tilaisuus vieraila japanilaisella koululla kertomassa suomalaisesta joulusta musisoiden. Olemme ohjelmavastruussa myös japanilasten joulujuhlassa. Perheemme yhteiseen aikaan sisältyy toki myös vapaata. Poikkeamme katsomaan meren ranta, jossa odottaa auringon paiste ja palmupuut. O palmupuu, o palmupuu...

Taunggyi, Shan-osavaltiossa

Sirkka-Liisa ja Pekka Huhtinen
etunimi.sukunimi@sley.fi
Myanmariin ei voi lähettää postia.

Voit antaa joululahjan työmme tukemiseen Sley'n tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH omalla viitenumerollasi tai renkaamme yleisviitenumerolla 10078892003160101513 Sley'n keräyslupa RA/2017/100